

ember • A továbbiakban és másutt is helyenként nagybetűvel fogom írni az embert: Az Ember a tökéletes ember. Ember pedig kétféleképpen létezhet. Először is ha Isten emberi alakot öltve jelenik meg, mely esetben születésétől fogva Emberről beszélünk. Nem vagyok biztos benne, hogy Isten tesz ilyet. Ha viszont mégis – és számos szentírás nevez meg isteni avatárokat –, akkor az Ő általa megtestesített Ember az adott kor és hely bizonyos típusú emberének megmutatja az igazságot, a helyes életet és az utat. Másodszor pedig Emberré válhat az ember is, ha tökéletesre csiszolt lélekkel a halála pillanatában az Isten ott-honának kapuja előtt áll. Ez a szent Ember kijárta az anyagi világ iskoláját, minden ellentétpárt semlegesítve úrrá lett azokon és ezáltal eljutott a forráshoz – Istenhez. Éppen ezért ez utóbbi Embert szentnek vagy beérkezettnek is nevezhetem. Szentté csak az ember válhat. Az emberi testet öltött Isten nem szent ugyanis, hanem megmarad Istennek.

- 2 Már itt megfogalmazódott tehát az emberi élet célja, ami pedig kizárólag a szentté válás lehet.
- 3 Amikor rendezem az ember helyét a világban, én magam is a helyemre kerülök. Hasonlóan Istenhez, emberi mivoltunkat is a hit által ragadhatjuk meg, higgyünk bár az emberben mint Isten földi másában, avagy a darwini majomemberben. Én az emberről a következőket hiszem:

1. Eredet axióma: *Az ember Isten szeretett gyermeke.*
2. Karmikus axióma: *Az ember a karma hatása alatt áll.*
- 4 Az eredet axiómában hangsúlyos az Isten és az ember közötti szülő-gyermek viszony: Megjelenik a személyesség, a személyes Isten és az ember közötti bensőséges ősi kapcsolat. Ha saját magunknak személyiséget tulajdonítunk, akkor az meg kell le-

gyen Istenben is, azaz Istennek kell legyen személyes aspektusa. Az ember számára a személyes Isten tűnik a legkönnyebben megragadhatónak. Az ember és az Isten közötti kapcsolat pedig a feltétel nélküli szeretet nyelvén valósulhat meg, ahogy a mély emberi kapcsolatok alapját is az ugyanilyen szeretet képezheti. Isten, mint szülő részéről ez megvan minden ember felé.

Isten, szerető szülőként a gyermeki létből ifjává érett és világot látni kívánó ember számára kinyitotta az otthon, a paradicsom kapuját és kiengedte őt az anyagi világba, ahol aztán az ember az ellentétpárok hatása alá kerül, aminek következtében szinte bizonyosan letér az arany útról és elkóborol valamerre. Persze pontosan ez is volt a célja, hogy tapasztalatot, érettséget, de talán elsősorban vele egyenrangú társat, társakat szerezzen. Az gyermeki vagy ifjú emberi lélek nem Ember, ahogy nem bölcs a gyermek sem aki önfeledt életet él. Isten méltó utóda csak az Ember lehet. Az Emberré váláshoz viszont el kell merülni az anyagban, meg kell tapasztalni az ellentétpárok világát. Az Ember uralkodik önmagán és uralkodik az ellentétpárokon is. Ez viszont tanult képessége amit csak az anyagi világban sajátíthat el. Az ifjú emberi lélek ezzel a bölcsességgel nem rendelkezhet. Isten számára bizonyosan bájos ő is, ám ahogy a legtöbb szülő, Isten is el kellett engedje gyermekét, hogy reményei szerint Emberként térjen majd vissza az Ő még nagyobb örömére. A paradicsom embere tehát nem lehetett szent, amit a bűnbeesés is bizonyít.

Nem magára hagyatva kerül kiküldetésre az ember. Isten az ember szívében székel: Ez Isten éltető tulajdonságából is következik. A szívben lakó Isten az ember döntései során érezteti számára, hogy mi a helyes választás. Isten csendesen, minden telkedés nélkül segít, ezért nagyon könnyű elengedni a jelentkező finom érzést és másként dönteni. A szívünkben segítő Istent másként lelkiismeretnek is hívjuk. A segítségen kívül azonban

Isten figyelemmel is kísér minket, követ bennünket egész életünk során. Figyelmét semmi sem kerülheti el, még legtitkosabb gondolataink sem. Így lesz igazságos bíránkká halálunkat követően.

De nem csak Isten a társa az embernek: Megjelent számára az ellenkező nem. A két nem természete számos vonatkozásban ellentétes. Az ellenkező nemhez való vonzalom igen erős, és segít abban, hogy kiegyensúlyozzunk bizonyos – szintén az ellentétpárok körébe tartozó – vonásokat azáltal, hogy megpróbáljuk megérteni a hozzánk közel álló másik nemhez tartozó lelket. Így lehetnek a házastársak természetes segítői egymásnak az őshaza felé vezető úton, ott ugyanis a szerelem és a szeretet ereje is segíti őket.

közeledhessünk a ellentétes

Bármelyik nemhez is tartozzon az egyed, ez ellentétes nem

A végtelen jót és a végtelen rosszat is magába foglaló anyagi mezőn szerencsére nem könnyű az arany úttól túl messzire kálódni, ugyanis ebben megakadályoz minket a halál. Így válik kvázi végessé a végtelen, amit amúgy fel nem foghatunk. A halál visszaránt minket Istenhez, bárhol is járunk éppen. Ez Isten hatás axiómájából következik. A halál tehát egy újabb isteni útravaló. Az egység felől nézve aztán lelkünk szembesülhet mindazzal, ami még nem forrott egységbe öbenne, és aminek megtapasztalása még hátra van. A következő emberi útjára ennek ismeretében indul, ismét szabad kezét kapva.

A karma hatása alá tartozó Ember, emberi megnyilvánulásai során ki kell egyensúlyozódjék minden vonatkozó ellentétpár szert, hogy visszatérhessen az isteni őshazába.

Isten • Istenhez fűződő viszonyunk csakis hit kérdése lehet. Mégis, ha e hit néhány axióma elfogadására korlátozódik, akkor

megóvhatom magamat attól, hogy belebonyolódjak a különféle tanok követésébe, melyek Isten és az ember közé dogmákat állítanak. Melyek tehát a saját Isten-axiómáim?

A1 MINDENHATÓSÁGI AXIÓMA: *Isten mindenható.*

A2 HATÁS AXIÓMA: *Isten hatása a teremtés, az éltetés és a pusztítás.*

A3 ÉLTETÉSI AXIÓMA: *Az éltetésben Isten a közeg és a szikra.*

2 Mindenhatóság alatt tényleg *mindent* értek. A mindenható minden szférában – lelki, szellemi, anyagi és minden szinteken – mindenre hat, kivétel nélkül. A mindenhatósági axiómában az egyes számban mondott nagybetűs Isten az egységet és a személyes aspektust képviseli, a mindenhatóság pedig a végtelenséget és a személytelenséget. A mindenhatóság pedig azért végtelenség, mert különben vagy nem lenne fogalmunk a végtelenre, vagy a mindenre hatás arra nem vonatkozna. Isten tehát egyszerre egy és végtelen, egyszerre személyes és személytelen. Ha Isten mindenre hat, akkor hat Istenre is: Isten tehát végtelenül rekurzív (a továbbiakban: mély).

3 Istenből ered minden, Isten mindennek az éltetője, és Isten a nyelője is mindennek. A éltetési axióma alapján minden Istenben van és Isten is mindenben benne van. Az anyagi világ is Isten emanációja, a teremtmények pedig Isten által élnek. Minden, amire van fogalmunk, Isten legitim teremtménye, része, és áldozata, ugyanakkor magába is foglalja Istent. Ebből következőleg minden rendelkezik a végtelen isteni mélységgel, így bizonyítást nyer Hermész Triszmegisztosz híres, ami fent úgy lent állítása.

4 Isten része az istentelenség is: Isten képes úgy kivonulni, hogy közben mégis ottmarad. Isten úgy pusztít, hogy megtart, hiszen Istenből Istenbe tér minden, mi Isten által pusztul el.

5 Ha felismertük a jó és a rossz és ezekkel együtt a semleges fogalmát, akkor Isten egyszerre mindhárom. Isten tehát pozitív és negatív és semleges is egyszerre. Sőt, a jó és a rossz végtelen

szélességben és mélységben van meg Istenben. A semlegességnek nincs dimenziója. A mindenhatósági axióma szerint tehát a semlegesség Isten egységében, míg a jó és a rossz Isten végtelenségében van. Hasonlóan, az éltetés az isteni egységben, míg a teremtés és a pusztítás az isteni végtelenségben vannak. Ugyanígy kell lennie minden ellentétpárra és az azok közti határra is: ez utóbbi az isteni egységben van, a kettősség pedig már végtelenség. Az egység mozdulatlan: nincs benne mozgástér. Ez az eredő, a forrás, az egy Isten otthona. Odakint a végtelen szabadság viszontagságos mezeje. E mező közepén arany út vezet az Isten otthonába – haza.